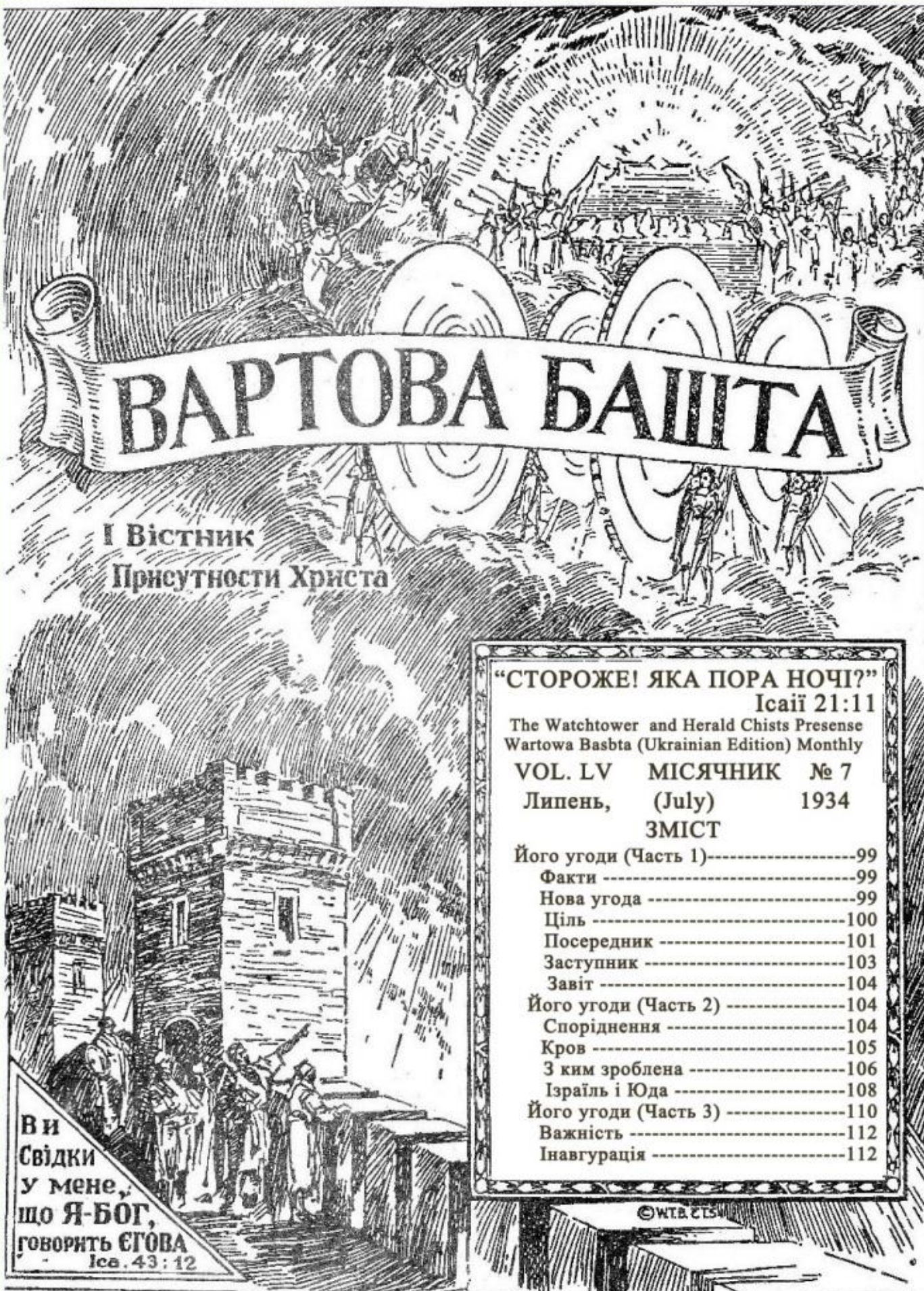

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LV МІСЯЧНИК № 7

Липень, (July) 1934

ЗМІСТ

Його угоди (Часть 1)-----	99
Факти -----	99
Нова угода -----	99
Ціль -----	100
Посередник -----	101
Заступник -----	103
Завіт -----	104
Його угоди (Часть 2) -----	104
Споріднення -----	104
Кров -----	105
З ким зроблена -----	106
Ізраїль і Юда -----	108
Його угоди (Часть 3) -----	110
Важність -----	112
Інавгурація -----	112

© WTB & TSM

В и
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

Published Monthly By
WATCH TOWEK BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBCRCH Secretary

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде
проміж синами твоїми. – Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх сотворінь; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідователі Ісуса Христа – се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овочі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухати справедливого закону, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

ФАБРИКА І ДІМ ЗАПЕРТІ ДЛЯ СЛУЖБИ В ПОЛЮ

Кожного року Товариство заперє фабрику, офіс і дім Бетель на період два тижні, щоби дати браттям тут розривку від своєї звичайної роботи і дати їм нагоду зайнятися в службі в полі. Сього року фабрика і дім будуть заперті 21 липня і не будуть утворені аж в понеділок, 6 серпня. Протягом сього періоду часу жадні листи не будуть отворені і жадні замовлення не будуть виповнені. Всі читачі “Вартової Башти” є прошені завважати се і замовити літератури, щоб їм вистарчило на сей період два тижні і також на два слідуєчі тижні.

НОВІ АНГЛІЙСЬКІ КНИЖЕЧКИ

Єгова тепер благословить своїх вірних свідків і всіх людей доброї волі двома новими знаряддями для вжитку в службі, а іменно, дві нові англійські книжечки під назвою Образець на палітурці кожної книжечки є такий красний, що він спонукає кого небудь, хто побачить їх, поглянути до середини і прочитати книжечку. Всі свідки Єгови і Йонадаби, котрі бажають доручувати сю чудову вість людям, тепер можуть замовляти і чим скоріше розносити людям. Звичайна сума 5 ц. буде прийнята за книжечку.

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він помішує відповідний матеріал для проповідування через радіо і для інших знарядів публичного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвиімково стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважно-го і критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1,00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграничні Бюро

British 34 Craven Terrace. London. V, 2. Encland
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . . 7 Beresford Bond. Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House. Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуєчим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмєнну аплікацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не висилаємо, хіба що о се попроситься. Змінєння адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку-повідомлення в журналі.

Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50.

Entered as second-class matter July 9. 1924. at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3. 1879.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКІНЧИЛАСЯ

Для добра принумераторів “Вартової Башти” тут хочемо пригадати, і сим пояснити, що всяка принумерата виходить автоматично. Машина, котра друкує адреси є так збудована, що коли принумерата кінчиться, тоді вона випадає з лісти автоматично. Один місяць перед скінченням принумерації англійського видання сього журналу, посилаємо повідомлення з журналом і також карту для відновлення принумерації. При закінченні принумерації в чужих мовах, висилаємо повідомлення з послідним числом. Отже, коли отримає повідомлення з журналом, то знайте, що ваша принумерата скінчилась. Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не висилаємо, хіба що о се попроситься.

НОВА УКРАЇНСЬКА КНИЖЕЧКА

Нова українська книжечка “Нетерпимість” лише вийшла з преси. В сій книжечці міститься промова брата Рутерфорда, “Релігійна нетерпимість: Чому”, котру то промову він доручив в Плейнфілд, Н. Дж., окружений скорострілами. Сю книжечку тепер можете замовляти.

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LV

Липень, 1934

№ 7

ЙОГО УГОДИ

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 1 квітня, 1934 року)

“Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій; Бог бо сам суддя”, – Псальма 50:5,6

ЧАСТЬ 1

НОВА угода була зроблена замість старої за-
кон угоди. Ціль нової угоди не була спасення
людей, але щоби вибрати людей для ймення Єго-
ви, котрі то вибрані люди мусіли бути свідками
для ім'я Єгови; і доказавши вірність до неї, вони
будуть співучасниками з Ісусом Христом в оправ-
данню Єгового ім'я.

(6) Нова угода була зроблена з Ісусом Христом
при Його смерті. Перед сим Ісус зробив угоду че-
рез жертву, і опісля інші були запрошені в ту уго-
ду через жертву, щоби вони могли статися її на-
слідниками і щоби вони могли мати часть в опра-
вданню Єгового ім'я.

7 Нова угода не відноситься до людства взагалі,
ані до реституції людства, а головню відноситься
до духового Ізраїля; і ніхто не може бути насінням
нової угоди аж поки він не зробить угоди через
жертву; і сі, що зроблять угоду через жертву, і
докажуть вірність до неї, сі будуть зібрані до Гос-
пода Бога і стануться членами Його громади; і сі
проголошують Його справедливість і беруть
участь в оправданню Його ім'я.

ФАКТИ

8 В Едемі Люцифер зневажив ім'я Єгови, заки-
даючи Йому лож і нездібність виконати Його за-
міри. Тоді Сатана зробив визов Єгові, чи Він змо-
же поставити чоловіка на землі, котрий би міг
затримати свою невинність до Єгови. (Йова 2:2–4)
Се було дальшою зневагою для імені Бога Єгови.
Ціль Єгови є, щоби доказати всім сотворінням, що
Він єдиний Всемогучий Бог, і се Він зробить для
оправдання свого ім'я. Рід людський не може
отримати благословенств без життя; і позаяк – се
дар Бога Єгови, отже сотворіння доказавши свою
вірність Богу і затримавши свою невинність
взглядом Бога, отримають життя від Бога, і сим
чином оправдають ім'я Всевишнього. Єгова за-
брав Авраама з його родинного краю і послав його
до Канаан і там Він зробив безуслівну обітницю,
уживаючи Авраама яко такого, котрому обітниця
була виражена, заявляючи йому свій замір вивес-
ти насіння, через котре всі роди і народи землі
будуть благословенні. Тим “обіцям насінням” є
Христос, котрого Єгова назначив на головного

свідка, високого священника і оправдателя. (Га-
лат 3:16) Певно, що вибрання насіння обітниці не
було лише для спасення людей, тому що Бог міг
був знищити Адама і сотворити новий рід. Виб-
рання насіння було для тієї цілі, щоби оправдати
ім'я Єгови, себто доказати, що Єгова виконує за-
міри після своєї волі. Другорядна ціль була, що
Він постарався, щоби всіх послужних тому насін-
ню благословити вічним життям. Його перше ім'я
“Аврам” значить, “вивисшений отець”, котре то
ім'я Господь змінив, називаючи його Авраам. Ім'я
Авраам значить “Отець многих народів”. Се є
доказом, що Авраам був ужитий тут як символ,
представляючи самого Бога Єгову, котрий єдиний
Датель життя, отже великий Отець родів і народів
землі, що живуть, і що тим насінням є Христос,
через котрого Єгова дасть життя чоловікові. (Рим-
лян 6:23) Коли Єгова сказав до Авраама: “І зве-
личу ім'я твоє”, то очевидно Бог розумів, що Він
зробить своє святе ім'я великим. (1 Мойсея 12:2)
Се, що Єгова ділав з натуральними потомками
Авраама, було ради власного ім'я. (Езекиїла 20:9)
Отже Авраамова угода не була зроблена головню
для користи чоловіка, але для оправдання ім'я
Єгови; і многі Писання попирають се заключення.
Бог дозволив на довгий період часу, протягом кот-
рого Сатана мав виконувати свою нікчемну робо-
ту, щоби Він, Єгова, у своїм часі міг дати свідоцт-
во на землі про своє ім'я і тоді показати свою силу
і переконати всіх сотворінь, що Він Всевишний.
Пам'ятаймо, що спасення сотворіння – се друго-
рядна річ у великім замірі Єгови.

НОВА УГОДА

9 Писання відкривають і інші угоди Єгови, між
котрими є угода зроблена в Єгипті й затверджена
при Синай, і нова угода, зроблена пізніше. Много
було сказано й написано про нову угоду й роблено
натиск, що нова угода належить до тисячлітнього
царювання Христа, під котрою всі роди землі бу-
дуть благословенні. Слідуючі наведення показу-
ють, як через многі роки розуміли й навчали про
(нову угоду), а іменно: “Нова угода – се розпо-
рядження, яке Бог зробив, і через котре Він може
бути милосердним до упавшого роду”. (Виклади

святого Письма, Том 5, сторона 455) Та Писання не попирають сього заключення. Від 1907 року до 1909 року, було много написано про нову угоду, що спричинило потрясення й розділення між посвяченими з причини непорозуміння щодо нової угоди. Задля двох причин згаданих повисше ціль нової угоди не була зрозуміла; але тепер в день Господень, коли Він у своїм храмі просвічує своїх людей, ту ціль можуть зрозуміти ті, що посвятилися Йому і котрі належать до храму, і задля цієї причини *Вартова Башта* тепер знову застановляється над питанням про ті угоди. Тут знову пригадуємо, що треба пам'ятати сім повисших точок, поступаючи вперед зі студією.

10 Нова угода не була зроблена прямо в тій цілі, щоби спасти яке будь сотворіння, але задля далеко висшої й більшої цілі. Нова угода не є угода для реституції якої Господь буде уживати під час тисячолітнього царювання. В дійсности вона не має нічого до чинення з відродженням роду людського. Кров Ісуса Христа се ціна викупу за рід людський, і угода не є потрібна, щоби Бог міг мати милосердя до тих, що приходять до Ісуса Христа в назначений спосіб. – Йоана 6:37–40

ЦІЛЬ

11 Яка ж є ціль нової угоди? Се знаряд Єгови для зібрання до себе людей для свого ім'я, котрих Він уживє для оправдання свого ім'я. Отже вона відноситься до церкви, а не до світа. Нова угода була представлена через стару закон угоду, і також є субституцією або заміною старої закон угоди. Если ж се правда, то виходить, що ціль старої закон угоди представляла ціль нової угоди. Ціль старої закон угоди не була, щоби спасти жидівський нарід. Вона не була потрібна для спасення того народу. З часом і погани будуть мати таку саму нагоду на спасення, а однак вони ніколи не мали стичности з закон угодою; вони були чужі до неї як і також до нової угоди. (Ефесян 2:12) Тим більше жидівський нарід, будучи вибраним Божим народом, не представляв поганських народів взагалі, але представляв Божих людей вибраних зі світа. Закон угода наложив додаткову відвічальність на жидів, котра ніколи не була положена на поганські народи, і для того поганські народи не потребують бути увільнені від неї. Щоби відкупити жидів від додаткового прокляття наложеного на жидів через закон угоду, Ісус мусів умерти на дереві замість грішника. (Галат 3:13; 5 Мойсея 21:23) Однак сей факт показує особливу відвічальність на тих, що зробили нову угоду. Спевністю, що апостол мав на умі сию відвічальність, коли він наводив з пророцтва слова Мойсея, а іменно: “Хто відцурався закону Мойсейового при двох або трьох свідках, смерть йому без милосердя. Скільки ж, думаєте, гіршої муки заслужить, хто Сина Божого потоптав і кров Завіту, котрою освятився, вважав за звичайну, і Духа благодати зневажив? Знаємо Того, хто промовив: “Мені відомщенє, я

віддам, глаголе Господь”; і знов: “Господь судитиме людей своїх”. “Страшно впасти в руки Бога живого”. (Жидів 10:28–31) Се пророцтво висказав Мойсей. (5 Мойсея 32:35,36) Відвічальність тих, що в новій угоді, є порівняна з тими, що були в закон угоді.

12 Бог зробив стару закон угоду з Мойсейом jako посередником Його вибраних людей. Бог зробив нову угоду з Ісусом Христом, котрого типом був Мойсей, jako з посередником Його вибраного народу. Єгова післав Мойсея до Єгипту найперше тому, щоби виробити собі ім'я, а по другому, щоби викупити ізраїльтян. (2 Самуїла 7:23) Задля сього Мойсей мусів нести свідоцтво ізраїльтянам і єгипетському володареві, і се він мусів робити перед зробленням закон угоди. Єгова післав Ісуса у світ, в позатипічний Єгипет, щоби Він ніс свідоцтво для Його імени, і сим зробив собі ім'я, і Він мусів нести свідоцтво жидам і іншим, нім нова угода була зроблена. (Йоана 18:37) Ісус сказав: “Я прийшов в ім'я Отця мого”. (Йоана 5:43) Що головна ціль приходу Ісуса була, щоби прославити й оправдати ім'я Єгови, то се показано Його словами: “Тільки ж для сього прийшов я на годину сию, Отче, прослав ім'я Твоє! Зійшов тоді голос із неба: І прославив, і знов прославлю”. (Йоана 12:27,28) Життя–кров Ісуса Христа, що була виллята в жертву, уповноважила нову угоду, і також дала ціну викупу за чоловіка. Через ту нову угоду люди були взяті для ім'я Єгови; отже ім'я Єгови є важніше чим викуплення чоловіка.

13 Ізраїльтяни, Божі вибрані люди, мусили доказати їх вірність до умовин закон угоди, щоби вони могли статися Божим святим народом, jako ж написано: “І став там кошем Ізраїль проти гори. І покликав Господь Мойсея, і рече: Так дому Яковому вкупі з Ізраїлем ти возглаголеш: Оце ж, коли будете гласу мого слухати й хранити завіт мій із вами й умову, так будете пай мій в народах, моя ж бо земля вся вселенна, і будете в мене ви царством священним, народом вибраним. Се словеса, що мусиш возглаголати синам ізраїлевим”. (2 Мойсея 19:3,5,6) Се доказує, що певні люди були представлені через ізраїльтян, і що люди, котрі були представлені в тій закон угоді, мусять доказати їх вірність під умовинами нової угоди, щоби вони могли статися Божим святим народом. Промовляючи до людей представлених через ізраїльтян, богодухновенний апостол каже: Ви ж – рід вибраний, царське священство, нарід святий, люди прибрані, щоби звіщали чесноти покликавшего вас із темряви у дивне своє світло; ви, колись і не народ, а тепер народ Божий; непомилені, а тепер помилувані”. (1 Петра 2:9,10) Той святий нарід складається із тих, що стались членами царського дому котрого Ісус Христос є Головою.

14 Ціль закон угоди була щоби вивести насіння; jako ж написано: “Се ж іносказання; се бо два завіти: Один з гори Сина, що родить у неволю, котра єсть Агара. Бо Агара, се Синай, гора в Аравії

прикладається ж до теперішнього Єрусалиму, і служить з дітьми своїми". (Галат 4:24,25) Авраамова жона Сара була вже застара родити діти, і тому вона просила Авраама, щоби він ужив єгиптянку, служницю, щоби дістати наслідника для сієї цілі, "щоб у мене були діти від неї". (1 Мойсея 16:2,3) Бог обіцяв Авраамові дати йому насіння, а Агару дала йому його жона, щоби доконати сього. Та Бог не прийняв потомків Агари яко обіцяне насіння, так і діти старої закон угоди, т. є., ізраїльтяни по тілу, не угодили Богу. Що закон угода представляла нову угоду, насіння котрої доказало свою вірність, то се ясно показано словами апостола: "Позаяк закон, ослаблений тілом, був безсилен, то Бог, піславши Сина свого в подобі тіла гріховного і ради гріха, осудив гріх у тілі, щоб оправданне закону сповнилось в нас, которі не по тілу ходимо, а по духу". – Римлян 8:3,4

15 Причина невдачі закон угоди не була задля того, що закон був нездалий, а задля упавшости жидівського народу; отже ся невдача спричинила конечність зробити нову угоду замість старої, щоби Бог міг мати людей для свого ім'я; отже каже Писання: "Бо коли б первий той був без пороку, не шукалось би місця другому. Докоряючи бо їм глаголе: "Ось ідуть дні, глаголе Господь, і зроблю з домом Ізраїлевим і з домом Юдовим завіт новий". (Жидів 8:7,8) Отже як видкося, то ні стара угода ані нова не були зроблені в цілі спасення людей, але ціль їх була вибрати людей для імення Єгови, з котрих вірним обіцяно, що вони будуть мати часть в оправданні імені Єгови, і се, що доказує Його сторону питання і оправдує Його ім'я.

16 Се правда, що Господь сказав: "І будете сповняти установи мої й суди мої, котрі сповняючи, чоловік жити буде. Я (Єгова)". (3 Мойсея 18:1,5) Однак се Писання не каже, що хто буде дотримувати угоду, той отримає життя; отже се не значить, що ціль угоди – дати життя. Дійсна ціль, як се відкривають Писання, є, щоби помочи пізнати хто є оправдателем Єгового ім'я. Бог обіцяв, що хто буде послухний правам і присудам Господнім, той буде жити в них і затримає свою невинність і сим чином оправдає ім'я Єгови, і докаже фальш визову Сатани, чи Бог може поставити такого чоловіка. Послушенство до умови тієї угоди доказує відповідність чоловіка бути оправдателем ймя Єгови, коли прийде остаточний час установити те питання. Се як раз те, що Ісус зробив. Пояснювати сі питання, що если б жиди були дотримали угоди, були б жили, значило б, що жертву викупу можна оминати; однак ми знаємо, що нема іншого средства щоб отримати життя лише через жертву викупу. Отже ясна ціль повисше наведених слів є та, щоби пізнати хто є оправдателем. Ісус терпів зневагу з рук Сатани й його агентів задля Його вірности до закону Божого, і доказавши Його вірність через річи які Він терпів, Він сим доказав Його відповідність бути оправдателем Єгового ім'я і автором вічного спасення всіх послухних Йому.

Се є виразні слова, які записав апостол під натхненням святого духа. – Жидів 5:8,9

17 Таке закінчення апостол дальше робить в іншій місці. Він робить натиск, що насіння обітниць – се найважливіша річ. Тоді він каже: "Задля переступів додано його (закон і угоду до Авраамової обітниць), доки прийде насіння, котрому обітвано; (і був він) уряджений через ангелів рукою посередника". (Галат 3:18,19) Жиди були незвершенні, отже преступниками або грішниками, що перешкодило їм затримати їх невинність совершенно, і тому закон був доданий аж прийде обіцяне насіння. "Се ж іносказання; се бо два завіти: один з гори Сина, що родить у неволю, котра єсть Агара". – Галат 4:24

18 Доказуючи дальше, що закон угода не була дана людям натурального Ізраїля щоби дати їм життя, Писання говорить: "То хіба закон проти обітвань Божих? Нехай не буде! Бо коли б дано закон, що міг оживляти, то справді від закону була б праведність". (Галат 3:21) Чи ж закон противиться обітницям Божим. Спевністю, що Єгова знав се наперед, і се доказує, що коли Він робив угоду, Його замір був інший чим спасення жидів до життя. Спасення жидів і поган не прийде через угоду, їх спасення прийде через Ісуса Христа, котрого Єгова зробив своїм оправдателем, установив Його царство, і тоді привів своїх людей до знання правди, щоби вони в Його царстві могли отримати вічне життя, если будуть послухні до умови угоди. Ціль закон угоди з жидами була, щоби вибрати людей для імені Єгови; але вона не вдалась задля упавшости жидів. Коли Ісус Христос, більший чим Мойсей, прийшов, то Він був "насінням після обітниць, яку Єгови зробив Авраамові, і ті жиди, що були вірні, були передані від Мойсея до Христа, і сим самим вони стались "людьми взятими для Його ім'я". Вірні ученики Ісуса Христа є виразним приміром сього факту. Вони вже були посвячені чинити волю Божу і були охрещені в Мойсея "ухмарі" і тепер вони не мусіли знову піддатися хрещенню. (1 Коринтян 10:1-4; Йоана 1:47) Если закон угода не могла дати життя (і спеви́стю, що не могла), так і нова угода не може дати життя, тому що нова угода була зроблена замість старої. Життя буде дане лише тим, що мають віру в Ісуса Христа і є вірні. Отже ціль нової угоди здається є, щоби з між роду людського вибрати людей для Бога котрі б затримали їх невинність до Бога серед терпіння, зневаги й наруги з рук Сатани й його агентів, і котрі то люди стануться свідками для імення Єгови і котрі, будучи вірними, будуть мати часть в оправданні Його ім'я.

ПОСЕРЕДНИК

19 Єгова постарався о посередника для старої закон угоди і о посередника для нової угоди. Жиди яко нарід не були здібні робити угоду з Єговою. Мойсей мав віру в обітниць Єгови, і вірою "дожидав бо города (царства Божого під обіцяним насін-

ням), котрого будівничий і творець... Бог". (Жидів 11:10-25) Задля його віри й вірності до Бога Єгова вибрав Мойсея як посередника для закон угоди, яку він замірив і опісля зробив в Єгипті. Мойсей був вибраний на горі Горіб. (2 Мойсея 3:1-22) Се сталося якийсь час нім угода була зроблена, і Мойсей мусів перше дати свідоцтво про ім'я Єгови ізраїльтянам і володарям Єгипту. Про сю то закон угоду є написано: "(І був він) уряджений через ангелів рукою посередника". (Галат 3:19) Для нової угоди Єгова вибрав Більшого Мойсея на посередника, і сей вибір Єгова зробив по тім, як Ісус охрестився в Йордані і по Його спукусі в пустині. Тоді Він стався запевненням і посередником нової угоди, котра мала бути зроблена пізніше. Закон угода була зроблена в часі заколення пасхального агня в Єгипті, і нова угода була зроблена в часі заколення позати-пінного Агня, Ісуса Христа; однак Ісус був вибраний на посередника три і пів роки перед тим часом.

20 Де є посередник, там і мусять бути інші в угоді, котру Єгова робить: "Посередник же не єсть (посередник) одного, а Бог один". (Галат 3:20) Єсли би в угоді не було інших одиниць, тоді не треба посередника. Позаяк головна ціль приходу Ісуса була і є оправдання ім'я Єгови і єсли би Ісус мав бути один в тій угоді, тоді не треба було б посередника. Ісус – се нащадок і насіння Авраамової угоди, що була зроблена перед закон угодою і новою угодою. Отже се, що при новій угоді був посередник, показує, що ціль тієї угоди була привести інших до неї, щоб вони співділяли з Ісусом Христом і під Його керівництвом.

21 Нова угода була зроблена більше чим дві тисячі років по Авраамовій угоді, однак вона не могла взяти місця Авраамової угоди, насіння котрої є средством для благословення всіх родів землі. Се є доказом, що нова угода не є угодою для благословення людей, але служить як средство щоби вибрати людей для несення свідоцтва для ймення Єгови, і щоб дати їм часть в оправданні Його ім'я. Сей факт, що (в тій угоді) був посередник показує, що й інші прилучаться до Ісуса Христа в оправданні Єгового ім'я. Хто ж тоді є ті інші? Виходить, що ті "інші" се ті, що були взяті в нову угоду по тім, як вона була зроблена Ісусом Христом, і потім, як інші зробили угоду з Богом Єговою через жертву і були прийняті Єговою як Його сини.

22 Яко дальший доказ, що угода є знарядом Єгови для оправдання Його ім'я завважте, що Єгова назначив посередника нім та угода була зроблена і що Він зробив сей вибір безусловним. Він вибрав свого любого Сина Ісуса Христа за свого головного чиновника для виконання всіх Його замірів і Ісус Христос не мав нічого до чинення із вибранням себе до того уряду. "Так і Ісус Христос не сам себе прославив бути архісереєм а Той, хто глаголав до Нього: "Син мій єси Ти, я сьогодні породив Тебе (привів і признав Його за свого любого сина.) " "Яко ж і інде глаголе: "Ти єси священник по вік по чину Мелхиседековому". (Жидів 5:5,6) Коли Він назна-

чив Ісуса до високого уряду як священника, тоді Єгова потвердив своє слово присягою: "І на скільки воно не без клятьби, на стільки луччого завіту стався порукою Ісус (запевняючи іншим ту угоду, отже стався посередником)". – Жидів 20,22

23 При Його хрещенні в Йордані Ісус зробив і зачав виконувати свою угоду через жертву, котру Він докінчив на Голгофі: "Тепер же (Христос) лучче знарядив служення (лучче чим Мойсей, посередник закон угоди), на скільки Він посередник луччого завіту, котрий на луччих обітницях узаконився". (Жидів 8:6) Задля Його угоди через жертву, котра то угода була свята й принята Богом, Ісус став посередником нової угоди. "То скільки більше кров Христа, що Духом Вічним приніс себе непорочного Богу... і задля того Він посередник нового завіту, щоб, як станеться смерть, на одкуплення переступів, що (були у першому завіті, прийняли покликани, обітницю вічного насліддя)". (Жидів 9:14,15) Церква Христова не становить жадної часті посередника, але самий Ісус Христос є посередником нової угоди. (Жидів 12:24) Ісус Христос є посередником нової угоди для своїх братів, себто, духового Ізраїля, протягом часу коли Бог з між народів вибирає людей для свого ім'я. (Дії ап. 15:14) Апостол показує Його споріднення до угоди коли він каже: "Котрий хоче, щоб усі люди спаслися і до розуміння правди прийшли. Один бо Бог і один посередник між Богом і людьми чоловік Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх свідкуваннє временами своїми. На се ж поставлено мене проповідником і апостолом (глаголю правду в Христі, а не неправду) учителем поган у вірі і правді". – 1 Тимотея 2:4-7

24 Сей текст не говорить ані не значить, що Ісус Христос є посередником для всіх людей. Той текст каже се: Що є один Бог Єгова, і один посередник між Богом і людьми. Про котрих же людей тут говорить? Тут говорить про тих людей, що мають віру в Ісуса Христа і що згодилися чинити волю Божу. Чому Бог мав би назначувати посередника для людей, котрі зневажили Його ім'я і ім'я Ісуса Христа? Той текст показує, що апостол не мав на умі всього роду людського. Він промовляв до Тимотея, отже до всіх, що мають подібну дорогу віру. І казав Тимотейові молитися за "всіх людей" розуміючи під сим тих, що приходять до Божої організації. Спевністю, що апостол не наминав ані не радив, щоби молитися за всіх тих, що злобно противляться Богу і Ісусу Христу. Він радить, щоби молитися "за царів і за всіх, що мають власть". Чи під сим він розумів усіх, що мають власть в організації Сатани? Спевністю, що ні; але під сим він розумів тих, що мають власть в Божій організації, себто, тих в церкві, котрим Господь дав власть, щоби вся церква могла жити разом в мирі і в єдності. (Гляди *Вартова Башта* 1933 рік, сторона 112) Отже виходить, що слово "люди" в повисшій верші не відноситься до всіх людей світа, але до тих, що зробили угоду з Богом чинити волю Божу; і віднос

но всіх таких воля Божа є, щоби вони спаслися і прийшли до акуратного пізнання правди, і для всіх таких є посередник в угоді з Богом. Хто ж, є тим посередником? Писання відповідають: “Чоловік Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх”. Сі наведені слова показують хто є тим посередником між Богом і людьми (але не всіма людьми), себто, лише для тих, що мають віру в Ісуса Христа і котрі увійшли в угоду чинити волю Божу. Се є воля Божа, щоб ніхто не погіб із тих, що прийняв Ісуса Христа. Єсли хтось з них погібне, то се буде його власна вина. Сі факти доказують слова Ісуса відносно дванадцять апостолів, котрих Бог дав Йому. (Йоана 17:12). “Чоловік гріха” кляса була колись в угоді з Богом чинити Його волю. Та кляса погібне не з причини Бога, але задля її власної невірності.

25 Слова в Уповажненій Версії читаємо так: “Що дав себе на викуп за всіх”. Декотрі люди додали до сього тексту слова “для всіх” очевидно для того, щоби пристосувати сей текст до всього роду людського. Чи таке заключення добре? Певно, що ні! Се правда, що Ісус Христос дав своє життя як викуп за всіх, і всі, що приймуть Ісуса Христа як такого, і будуть послухні Йому, будуть жити; але нема причини до сього тексту додавати слова для всіх, котрі то слова не знаходяться в тексті. Інший переклад сього тексту є такий: “Котрий дав себе як викуп за всіх”; і у своїм часі про се було засвідковано, і я був назначений як післанець і апостол (я не кажу вам ложі, а правду), щоби научати поган віри й правди”. (Мофат) “Що для себе на викуп за всіх; свідкування у відповіднім часі. На се ж поставлено мене провідником і апостолом – глаголючи правду, а не неправду – учителем поган у вірі і правді”. (Ротердам) “Що дав себе на викуп за всіх; свідкування временами своїми; на се ж я був назначений проповідником і апостолом, (я говорю правду, а не неправду) учителем поган у вірі і правді”. (Діаглот) Отже в сім тексті апостол показує, що Ісус Христос – Відкупитель людства, посередник між Богом а людьми в угоді, що він, Павло, був визначений як проповідник і апостол научати поган як і жидів. Тут апостол головно научав Тимофея, і його слова до нього можна переказати так: “Ти повинен молитися за всіх людей в церкві, включаючи і за тих, що мають власть, як за апостолів і інших, що були назначені служити в церкві”. (Ефесян 4:11–14). Ті, що отримали власть були поставлені там, щоби помочи приготувати людей для імени Єгови; і се воля Божа, щоби такі були спасенні, а щоби вони були спасенні, вони мусять бути вірні. В сій організації є один Бог і Отець для всіх, котрий є понад усім і всім; один посередник між Богом а людьми, себто, для тих, що посвятилися чинити волю Божу, і тим посередником є Ісус Христос, Відкупитель, “і я Павло головно назначений як слуга, щоби научати про сі правди”. (Ефесян 4:3–6) Отже 1 Тимофея 2:3–6 не можна властиво пристосувати до всього людства, і се не є

реституційний текст. Хотя й він показує, що Ісус Христос є відкупителем всіх людей. То однак контексти показують ясно, що він відноситься до тих, що увійшли в угоду через жертву.

26 Стара закон угода представляла нову угоду. Мойсей не був посередником між Богом а всіма поганами. Він був посередником для всіх Божих вибраних людей, себто, для ізраїльського народу. Жиди “всі в Мойсея хрестилися в хмарі і в морі”. (1 Коринтян 10:2). Отже Мойсей був посередником для всіх таких, а не для інших; отже жиди, що були вірні у приході Ісуса Христа, ті були перенесені від Мойсея до Ісуса, і Христос стався посередником для всіх таких і всіх поган, що зробили угоду чинити волю Божу. “І Мойсей же вірен у всьому домі Його, яко слуга, (посередник) на свідчення тому, що мало глаголатись; Христос же, яко Син в домі Його, котрого дім ми, коли свободу і похвалу надії аж до кінця твердо держатимем”. – Жидів 3:5,6

ЗАСТУПНИК

27 Було сказано, що Ісус є заступником для церкви і посередником для світа. Але Писання не попирають сього заключення. Ісус є посередником і заступником церкви, котрі то обидві позиції сам Ісус займає. Чи ж посередник не заступає того, що потребує помочи? Мойсей був посередником закон угоди, і заступником для ізраїльтянів, що согрешили, коли він молив Бога о прощення для них. (2 Мойсея 32:29–32) Так і Ісус Христос, посередник нової угоди, є заступником для членів Божої організації, що згрішать; як про се написано: “Діточки мої, се пишу вам, щоб не грішили, а коли хто згрішить, заступника маємо перед Отцем, Ісуса Христа праведника”. (1 Йоана 2:1) Перед приходом Господа Ісуса до храму, святий дух у Писанню був назначений як потішитель, дорадник, або заступник або помічник. Від коли Господь прийшов до храму, уряд заступництва святого духа перестав існувати, але се не змінює факту, що Ісус Христос є посередником і заступником при горі Сион. При своїм хрещенню в ріці Йордан Ісус представив себе без плями й скази Богу в сповненню пророцтва написаного наперед про Нього: “Тоді сказав я: Ось я приходжу; в змісті книги написано про мене. Чинити волю твою, мій Боже, моя радість: і закон твій в глибині серця мого”. (Псальма 40:7,8) Се була угода через жертву між Богом і Ісусом Христом, позаяк се була воля Божа, щоби Він пожертвував себе. Тоді Ісус безуслівно пожертвував себе чинити волю Божу яка б то вона не була, а воля Божа була, щоби Ісус Христос був Його Оправдателем; а щоби Він міг бути відповідним до сього, то Він мусів доказати свою невинність серед найостріших проб аж до ганебної смерті, і виляти свою кров–життя як викупну ціну за чоловіка. І задля сієї причини Він стався посередником нової угоди”. (Жидів 9:15 А. П. В.) Бог Єгова дав Ісусу служення тієї угоди, себто, роботу вибрати людей для свого ім'я, котра то

служба є більше чудова чим та, що була поручена Мойсейові. – Жидів 8:6

28 Коли апостоли увірували в Господа Ісуса як в Христа і полишили все, щоби йти за Ним, то се зазначило час, що вони увійшли в угоду через жертву. (Луки 18:28–30; Маттея 16:24,25) Угода через жертву значить вірувати в Господа Ісуса Христа, і, упираючись на сій вірі, згодитися безумовно чинити волю Божу. Три і пів роки як Ісус увійшов в угоду через жертву, Бог зробив з Ним нову угоду. Се здається установило правило, що ніхто не може бути взятий в нову угоду поки він не зробить з Єговою угоди через жертву. Усі народжені від Бога з konieczности зробили угоду через жертву, і всі такі є назначені умерти смертю жертви, що включає також “велику громаду” клясу. (Псальма 79:11) Не кожний, що зробив угоду через жертв, докаже свою вірність, отже і не кожний, що зробив угоду через жертву є заключений в клясі, котра складається з “людей для Його ім’я”. Се й по вірні є святими Божими, і про сих лише Єгова говорить, коли Він каже: “Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій”. (Псальма 50:5) Такі святі були взяті в нову угоду з Ісусом Христом, і до таких Ісус каже: “Будь вірний аж до смерти, і дам тобі вінець життя”. (Откриття 2:10) Се доказує, що лише ті, що будуть абсолютно вірними потім, як вони були узяті в нову угоду, отримають вінець життя.

ЗАВІТ

29 Люди назвали ті часті Біблії від 1 книги Мой

ЙОГО УГОДИ

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 15 квітня, 1934 року)

“Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій. І небеса звіщають справедливість Його; Бог бо сам суддя”. – Псальма 50:5,6

ЧАСТЬ 2

ЄГОВА виконує свої заміри після своєї Всевишньої волі, а не після ідеї якогось сотворіння. Його ім’я є порушене. Між Ним а Його ворогом, Сатаною, постала суперечність. Єгова є Всевишній і се Він докаже усім своїм розумним сотворінням. Його ім’я Єгова значить, що Він має замір дати пізнати себе всім, що Він – Всемогучий й Всевишній Бог. (2 Мойсея 9:14) Прийшов час, коли свідоцтво для імені Бога Єгови, Всевишнього, мусить бути дане, і люди взяті з між народів для Його ім’я мусять додати те свідоцтво.

2 Тепер, з Його ласки, ясно відкрилось, що угоди Єгови були зроблені для тієї цілі, щоби привести те велике питання до вершка і переконати всіх, що Він – Бог. Він поклав своє ім’я на своїх людях взятих з між народів, і котрі сталися частю Його вибраного слуги Христа, і цієї чести Він не дасть нікому іншому. (Ісаї 42:8) Сатана й його слуги зневажили ім’я Бога Єгови, але тепер прийшов час, коли

сея до Малахії як Старий Завіт, а від євангелії Маттея до Откриття як Новий Завіт. Однак святе Писання не уповажнює сього так робити. Слово завіт являється перший раз в євангелії Маттея 26:28, і там воно значить “угода”. В тексті 2 Коринтян 3:6 (Синайський МС) згадуються слова “новий завіт”, і там вони значать “нова угода”, і так ці слова переложені в Поправленій версії. У чотирнадцятім вірші тієї самої голови перший раз знаходяться слова “старий завіт”, але властивий переклад сих слів є “стара угода”, і вони відносяться до закон угоди, котра стала старою коли вона скінчилась. Многі дуже нерозумно заключили, що Писання названі “Новий Завіт” містять у собі все, що треба для інструкції послідователя Христа. Усі Писання написані під керівництвом Єгови Бога становлять Його слово; яко ж написано: “Всяке писання богодухновенне і корисне до науки, до докору, до напори, до наказу по правді, щоб звершений був Божий чоловік, до всякого доброго діла готовий”. (2 Тимотея 3:16,17) Єгова тепер відкриває своїм вірним свідкам значіння пророцтв більше чим коли будь перед тим, що дає поміч і потіху останкові в сім часі. (Римлян 15:4) Він дає відкриття свого слова й ясніше вирозуміння його для тих, що пильно вчаться і бажають чинити Його волю. (Псальма 119:105) Для тих, що Господь зібрав до свого храму, Він тепер робить гостину. Вірні кормляться сим Божественним покармом, і дальше хвалять святе ім’я Єгови. Сі становлять часть небес проголошуючи праведність Бога Єгови, бо вони знають, що Він самий – Суддя і що день Його суду прийшов.

ім’я Єгови буде вивисшене, і лише ті, що люблять Його ім’я, будуть жити. “Імя його вічне; доки сонце стане, буде ім’я його; в йому будуть один одного благословити: всі народи будуть прославляти його”. (Псальма 72:17) Він вибрав собі завітуючих людей і зібрав їх до себе для цілі. Отже пам’ятаймо, що нова угода – се средство Єгови для зібрання до себе людей, щоб вони несли свідоцтво й мали часть в оправданню Його ім’я.

СПОРІДНЕННЯ

з Між старою закон угодою а новою угодою істнує споріднення, тому що та друга була поставлена замість першої і доконала того, чого перва не могла доконати. Зроблення й установлення першої відносилось до зроблення й установлення другої. Стара угода була зроблена в Єгипті, на 14 Нісана, в часі заковлення пасхального ангця. “Так говорить Господь, Бог Ізраїлів: Я вчинив був завіт із отцями ва

шими, як вивів їх із землі Єгипецької, з дому неволі, й установив”. (Єремії 34:13) Се Єгова зробив, щоб вони були Його люди, а Він був їх Богом. “Ні! Спогадаю задля їх же самих завіт мій з предками їх, що вивів їх із Єгипецької землі перед очима народів, щоб їх Богом бути. Я Господь”. (3 Мойсея 26:45) “Завіт мій, що його зложив із вами, як виходили ви з Єгипту, й дух мій пробуває між вами; то ж не бійтесь!” (Аггея 2:5) Зроблення тієї угоди в Єгипті в часі заколення пасхального агня було типом і указувало на заколення Ісуса Христа, Божого Агня, і зроблення другої угоди в день коли Ісус умер.

4 Кров—життя Ісуса Христа зробила важною або діяльною нову угоду: “І взявши чашу, й оддавши хвалу, подав їм, глаголючи: Пийте з неї всі; се бо єсть кров моя нового завіту (угоди), що за многих проливається (себто за тих, що будуть приведені в ту угоду, і також за всіх людей, котрі приймуть Божий ласкавий дар життя через Ісуса Христа) на оставление гріхів”. (Маттея 26:27,28) “І, взявши чашу, й оддавши хвалу, подав їм, і пили з неї всі і рече їм: Се єсть кров моя нового завіту, що за многих проливається”. (Марка 14:23,24) “Так само і чашу після вечері, глаголючи: Ся чаша новий завіт у крові моїй, що за вас (котрі злучилися зі мною в угоді) пролита буде. Та ось рука зрадника мого зо мною на столі”. (Луки 22:20,21) “Так само й чашу по вечері глаголючи: Ся чаша єсть новий завіт у крові моїй; се робіть, скільки раз пете, на мій спомин”. — 1 Коринтян 11:25

5 Тут маємо доказ із Писання, що три роки і пів по тім, як Ісус був назначений яко посередник нової угоди. Ісус оголосив своїм вірним ученикам про зроблення тієї угоди між Богом а Ним самим, і що правдиві ізраїльтяни, такі як Натанайл, були запрошені в ту угоду. Се доказує, що ті, що були охрещені у Мойсея, і котрі були і дальше вірні аж до приходу Господа Ісуса Христа, були перенесені від Мойсея до Христа. Се проголошення нової угоди ученикам мусіло порушити їх на час і спричинило їх подумати серйозно. Вони мусіли бути познайомлені з пророцтвами, коли то зачалось сповняти пророцтво Єремії записане в Єремії 31:31–34. Від того часу кождий, що був приведений в нову угоду, і хто перебуватиме в ній вірно, буде знати Єгову від найменшого до найбільшого з них. Прийшов час і Ісус й Його ученики обходили останний раз пам’ятку закон угоди. Від того часу з початком смерті Ісуса зачався сповняти тип закон угоди. (1 Коринтян 5:7) Смерть Ісуса на дереві як грішника за грішного чоловіка послужила знищити рукописання наукою, що були проти нас, і взяв його з середини, прибивши на хресті (дереві). Завважте, що ся угода була зроблена на землі у світі сатанської організації, представленого через Єгипет; “що зоветься духовно... Єгипет, де і Господь, наш розпятий”. (Одкриття 11:8) Життя—кров Ісуса Христа пролята в той день у світі ствердила ту угоду, і від тієї хвили нова угода стала правосильною. — *Гляди Примирення, сторона 286*

6 Яко дальше попертя заключення, що нова угода стала правосильною від смерті Ісуса, завважте ці уповажнені слова написані апостолом про нову угоду: “Де бо єсть завіт, там мусить прийти й смерть завітуючого. Завіт бо після мертвих має силу; яко ж бо нічого не стоїть, доки жив завітуючий”. (Жидів 9:16,17) Пролляття крові Ісуса Христа зробило нову угоду правосильною. Смерть учеників і інших вірних послідователів Ісуса Христа, включаючи і нинішній останок, є цілковито непотрібна для зроблення й установлення нової угоди. В Єгипті була лише одна жертва, заколений агнець, і зараз потім закон угода була зроблена й увійшла в силу. Рівно ж і нова угода увійшла в життя, коли позатипічний Агнець, Ісус Христос, був заколений, і так на зроблення й вживання нової угоди не треба чекати аж останний член тіла Христового умре і що мусить статися аж при кінці періоду жертви. Ми мусимо пам’ятати, що кров членів тіла Христового не є потрібна для зроблення і вживання нової угоди.

7 Закон угода була установлена при горі Синай, в котрім то часі, як се показано в святому Писанні про ті церемонії, що лише “жертви палення” і “жертви мирні з тельців (не з козлів)” є згадані. “І послав молодики зміж синів ізраїлевих, і вознесли вони всепалення і принесли телята як жертви подячні Господеві. І взяв Мойсей половину крові й улив її в миски, і вибризкав половину крові на жертівник. І взяв книгу завіту, та й прочитав на слух людям, і мовляли вони: Усе, що глаголав Господь, певнитимемо і слухатимемо. І взяв Мойсей кров та й побризкав на людей і рече: Се кров завіту, що вчинив Господь із нами у всіх сих словах”. — 2 Мойсея 24:5–8

КРОВ

8 В Єгипті Мойсей був типом на Ісуса Христа; але що Мойсей не міг умерти і в той самий час викінчити тип, тому агнець був заколений замість Мойсея, і се була кров агня, що була пожертвована або звершена і впустила закон угоду в життя. Відносно того агня написано: “Ягня нехай буде без пороку, самчик одноліток;... і візьмуть крові тай побризкають нею оба одвірки й пороги в домах, де їстимуть його”. (2 Мойсея 12:5,7) Коли ізраїльтяни прийшли під гору Синай, там були виконані певні форми установлення закон угоди і Мойсей взяв крові й покропив нею людей і сказав: “Се кров завіту, що вчинив Господь із нами у всіх сих словах”. (2 Мойсея 24:8) Кров Ісуса Христа пролята на Голгофі зробила нову угоду чинною в день Його смерті, і зараз перед смертю своєю Ісус взяв чашу вина, що представляла Його кров, і сказав до Його учеників: “Се бо єсть (представляє) кров моя нового завіту (угоди), що за многих проливається на оставлення гріхів”. (Маттея 26:28) Його пролята кров довершила як і упустила в чин нову угоду, і також послужила яко ціна викупу за рід людський. Лише через віру в пролиту кров Ісуса Христа можна

увійти в угоду з Богом. Всі, що не мають такої віри, є відчужені від Бога, і лише ті, що приймуть Ісуса Христа й вірують в Його кров, можуть приблизитися до Бога. “Що були (послідувачі Христа з поган) того часу без Христа, відчужені від громади ізраїлевої і чужі завітові обіттування (включаючи і нову угоду) не маючи надії і безбожні в світі. Тепер же в Христі Ісусі ви, що були колись далеко, стали близько кровю Христовою. Він бо мир наш, що зробив з обох одно, і розвалив середню перегородню стіну”. – Ефесян 2:12–14

9 Жиди, котрі добровільно ламали закон угоду, були вбивані на смерть; так і ті, що вважають кров Ісуса Христа за звичайну річ, котра то кров є нової угоди, такі повмирають. “Скільки ж, думаєте, гіршої муки заслужить, хто сина Божого потоптав і кров завіту, котрою освятився, вважав за звичайну, і Духа благодати зневажив?” (Жидів 10:29) Бог Єгова звершує тих, що були взяті для Його ім’я, і се Він робить через кров нового завіту. “Бог же впокою, що підняв з мертвих великого Пастиря вівцям через кров завіту вічного, Господа нашого Ісуса Христа, нехай звершить вас у всякому доброму ділі, щоб чинили волю Його, роблячи в вас любе перед Ним, через Ісуса Христа, котрому слава до віку вічного. Амінь”. (Жидів 13:20,21) “Одним бо приносом звершив на віки освячуюсмих”. (Жидів 10:14) Сі тексти доказують поза всякий сумнів, що нова угода не відноситься до реституції або відродження роду людського, але що вона включно відноситься до тих, що посвятилися чинити волю Божу. Із таких то посвячених Бог вибирає людей для свого ім’я. Він освячує їх для своєї цілі, і се Він робить по тім, коли ті одиниці посвятаються чинити волю Його й були прийняті через заслуги проллітоті крові Ісуса Христа. Писання називають нову угоду (віковічною угодою) задля тієї причини, що вона є частию вираженого заміру Єгови вивести насіння для оправдання Єгового ім’я. Лише ті, що будуть взяті в нову угоду і котрі докажуть вірність аж до кінця, будуть становити частъ обіцяного насіння.

З КИМ ЗРОБЛЕНА

10 Закон угода була зроблена Єговою з натуральними потомками Ізраїля, з Мойсейом яко прославленим посередником. Ізраїльтяни яко нарід були тоді невірні і були відкинені яко нарід. Нова угода була зроблена з Ісусом Христом, прославленим посередником, для користи духового Ізраїля. Є бо натуральний або земний Ізраїль, і є духовий або небесний Ізраїль. Натуральний Ізраїль поламав услівя закон угоди яка була зроблена в Єгипті, отже се було б цілковито не намісті для Бога робити нову угоду з тими самими людьми, тим, що нова угоді є більше взнесла чим стара закон угода. Се виключає заключення, що нова угода мала б бути зроблена з натуральними потомками Авраама. Натуральні або тілесні ізраїльтяни були типічними

людьми, прообраз котрих є духові ізраїльтяни, що зробили угоду чинити волю Божу. Написано є, що Єгова зробить нову угоду з домом ізраїльськими з домом юдиним, однак було б цілковито незгідним заключати, що Єгова зробить нову угоду з натуральними потомками жидів зібраних в Палестині в невірстві й котрі даліше відкидають Христа Ісуса. Про сю справу апостол писав: “Що ж? Чого шукав Ізраїль, (себто, нарід ізраїльський, натуральні потомки Авраама), того не осяг, а вибір осяг, інші ж осліпли”. (Римлян 11:7) Се доказує, що нова угода не буде зроблена з народом ізраїльським або з натуральними потомками Ізраїля, але що нова угода була зроблена з духовими ізраїльтянами. Ісус Христос є Той, що “завітував”. (Жидів 9:16,17) Се правда, що Ісус Христос яко чоловік, походив від натуральних ізраїльтянів. Також і ті, що найперше сталися послідователями Ісуса Христа, були натуральними ізраїльтянами обох домів. Однак нова угода була зроблена з Ісусом Христом потім, як Він став Головою духового дому Ізраїля; і інші були запрошені в ту угоду потім, як вони прийняли Ісуса Христа яко обіцяне насіння, отже потім, як вони сталися духовими ізраїльтянами. “Бо не всі ті, що від Ізраїля, сі ізраїльтяни, ані всі діти, тим, що вони насінне Авраамове: ні, в Ісаакові (рече) назветься тобі насінне”. (Римлян 9:6,7) Лише ті, що народилися з духа увірувавши в пролітоту крові Ісуса Христа, є духовими ізраїльтянами. “Не той бо, хто явно (такий) єсть жидовин і не те, що явно по тілу, обрізанне, а котрий потай, (той) жидовин і обрізанне (єсть обрізанне) серця в дусі, (а) не в писанню; йому ж похвала не від людей, а від Бога”. – Римлян 2:28,29

11 Ті, що були взяті в стару закон угоду були викуплені люди, яко ж написано, що Єгова пійшов до Єгипту для цієї цілі: “І де другий народ, що був би рівен твоєму народові Ізраїлеві, сьому єдиному народові на землі, задля котрого приходив Бог, щоб придбати його собі в народ, і прославити своє ім’я, й вдіяти велике й страшне перед народом твоїм, що його викупив собі від єгиптян, вбиваючи народи й боги їх? І ти укріпив собі твій нарід Ізраїля про вічні часи, щоб він був твоїм народом і ти, Господи, зробивсь його Богом”. (2 Самуїла 7:23,24) “І де є в світі такий народ, як твій народ Ізраїль, се єдиний народ на землі, задля котрого приходив Бог, щоб придбати його собі в народ, і прославити своє ім’я через велике і страшне діло через прогнання поган з перед лиця народу твого, що його визволив єси з Єгипту. Ти вчинив народ твій Ізраїля своїм власним народом по віки, й ти, Господи, став йому Богом”. (1 Паралипоменон 17:21,22) Щоб натуральний Ізраїль міг бути викуплений з Єгипту, то натуральний Ізраїль мусів заколоти пасхального агня без скаси, і тоді Єгова зробив угоду й випровадив ізраїльтян рукою з Єгипту до гори Синай, де угода була установлена при відповідних церемоніях.

12 Нім хто міг бути взятий в нову угоду, то перше

мусів бути заколений позатипічний агнець. Ті приведені в нову угоду мусять бути перше викуплені люди. Вони є викуплені “дорогоцінною кров’ю Христа, як непорочного і чистого агня”. (1 Петра 1:19) “Ждучи блаженного вповання слави великого Бога і Спаси нашого Ісуса Христа, котрий оддав себе самого за нас, щоб ізбавити нас од усякого беззаконня і очистити собі людей вибраних, ревнителів добрих діл”. (Тита 2:13,14) Сей текст доказує, що ціль нової угоди є вибрати з між народів світа людей “вибраних, ревнителів добрих діл”, себто, для несення свідництва і оправдання Єгового ім’я.

13 Увесь духовий Ізраїль, т. є., ті що були взяті для ім’я Єгови, мусять бути приведені в нову угоду. Колись давніше, тексти подані в листі до Римлян 11:25–29 були так пристосовані, щоби натуральних ізраїльтянів злучити із новою угодою, але як тепер показується, то нова угода немає нічого до чинення з дванадцятьма поколіннями натурального Ізраїля, але що та угода головню відноситься до “Ізраїля Божого”, т. є., до ізраїльтянів духових.

14 Знову звертаючи увагу на аргументи апостола Павла завважте, що він каже, що натуральний Ізраїль не знайшов того, що шукав, а вибір осягли (ті ізраїльтяни, що стались духовими), “інші ж посліпли”. Відно сячися головню до поган, апостол каже; “Не хочу бо, щоб ви не відали тайни сієї, брати (щоб не були самі в собі мудрими), що осліплення від часті Ізраїлеві сталося, доки сповнення поган увійде”. (Римлян 11:25) Більша часть ізраїльського народу була затверджена в серці і засліплена, і лише “останок” з жидів остався вірним і не осліп. Ані се Писання не каже, що засліплення жидів прийшло на час, а опісля зникне, але виразно каже, що більша часть з жидів стали засліплені. Коли Ісус прийшов, то кільканадцять жидів охочо прийняли Його як Месію, і сі не були засліплені. Коли апостол уживає слів “доки сповнення поган увійде”, то не відноситься до кінця поганського часу або кінця світу, але відноситься до часу, коли прийшов час доповнити число 144000 із ряду інших чим жидів або натуральних ізраїльтянів. Позаяк лише малий останок з натурального Ізраїля прийняли Ісуса Христа і були перенесені до Нього і стались духовими, то виходить, що 144000 членів тіла Христового, духові ізраїльтяни, мусіли складатись з поган, себто з інших чим жидів. Через три і пів роки по Пятидесятниці євангелія була виключно голошена жидам або натуральним ізраїльтянам, щоб їм дати пагоду стати духовими. При кінці того часу євангелія була голошена як жидам так і поганам. Корнилій будучи перший з поган, що стався послідователем Ісуса Христа. Се зазначило прихід “сповнення поган”. Навіть сьогодні останок духового Ізраїля є приведений під ризи справедливості і дано йому одежі спасення: “Про се ж то спасення розвідували і допитувались пророки, що про вашу благодать пророкували”. (1 Петра 1:9; Ісаї 61:10) Спасення згадане тут відноситься до останка духового Ізраїля

ля, відносно чого пророк писав: “І злякаються імени Господнього на заході, й величі його – на сході сонця. Хоч би ворог, як ріка, наступив, – прожене його подих Господень. І прийде Одкупитель Сионів і сином Яковим, – тим, що навернуться од безбожності – говорить Господь”. (Ісаї 59:19,20) Дальше апостол продовжує: “І так увесь Ізраїль спасеться, яко ж написано: Прийде з Сиону Збавитель, і одверне безбожжє від Якова”. (Римлян 11:26) Се в часі приходу з Сиону Збавителя Ісуса Христа, що безбожність була взята від усього духового Ізраїля, так що увесь Ізраїль, т. є., духовий Ізраїль спасеться. Той, що вийшов з Сиону, т. є., з Божої організації, Збавитель, є Ісус Христос, і Він відвертає безбожність “від Якова”, себто, від людей взятих для Єгового ім’я, котрі є зібрані до Бога яко люди для Нього.

15 В 1918 році Ісус Христос яко “післанець угоди” негайно явився в храмі Єгови, щоби судити й очистити синів Левіїних, що відвернуло безбожність од Якова, т. є., від завідуючих Божих людей. Інакше сказати Господь Ісус Христос відвернув таку беззаконність як “вироблення харктеру”, формалізм, церемонії, почитання сотворінь, що є “гріхом Самарії”, забавку піраміду, підданняся комерційним властям начеб вони були “вищими властями”. Одвернення безбожності від Якова значить відобрання від останка сих безбожних річей і дозволення їм бачити й оцінити заміри Єгови. Натуральний Ізраїль або жиди, про котрих думалось, що в тім тексті говориться і від котрих малось відвернути “безбожність Якова”, і до сьогодні позістають в безбожності і дальше сліпі як лелеки до замірів Єгови, і се показує, що апостол тут не відносився до натурального Ізраїля коли він говорив про відвернення безбожності від Якова, але що те Писання виключно відноситься до тих, що сталися духовим домом Ізраїля.

16 Отже се цілковито нерозумно ані на підставі святого Писання заключати, що прийде день коли Єгова зробить нову угоду зі всіма натуральними потомками Ізраїля і тоді спасе усіх жидів. Кілька днів перед розп’яттям Ісус віхав до Єрусалиму, представляючи себе як цар тому народові, і був відкинутий. Тоді там Він сказав до них: “Оце ж оставляється вам дом ваш пустий”. (Маттея 23:38) Тоді жиди як нарід, були відкинуті; але тоді був останок жидів, що осталися вірними, і той останок будучи вірними стався дітьми обітниць, як се ясно зазначив апостол. (Римлян 9:8) Ізраїльський нарід не отримав того великого привилею бути свідками Єгови, але ті з жидів, що осталися вірними, і через се сталися духовим домом Ізраїля, через вибір отримали сю ласку. Євангелія не голосилась нікому лише жидам аж Петро заніс сю євангелію Корнелюві. Опісля апостоли мали зібрання в Єрусалимі, щоби рішити, чому євангелія була взята до поган, і в той то час Яків сказав: “Мужі брати, вислухайте мене. Симон оповів, як Бог перше згляну

вся щоб з поган прийняти людей в ім'я своє". В той час Варнава і Павло свідкували, що Бог робив чуда й дива між поганами через них". (Дії ап. 15:12,15) Павло був наставлений апостолом головно до поган. У своїм листі до Римлян, а головно у п'ятнадцятій голові до Римлян, Павло робить пильне старання, щоби показати жидам їх привилей статися слугами Ісуса Христа. Він сказав: "Вам бо, поганам, глаголю, наскільки я апостол поганам: Службу мою прославляю, чи не завдам як зависти тілу моєму, і не спасу котрих із них". (Римлян 11:13,14) Єсли би із народу ізраїльського було вибрано повне число 144000 духових ізраїльтян або членів тіла Христового, то привилей статися членом тіла Христового ніколи не був би прийшов до поган. Потім як євангелія пійшла до поган тоді такий самий привилей мали жиди як і погани, але не лише натуральні ізраїльтяни. Павло тут робить натиск на факт, що нагода статися народом для імени Єгови була велика ласка від Бога для жидів і поган. Продовжуючи свою промову він менше більше каже: "Відкинення ізраїльського народу отворило дорогу для тих, що в світі, бути примиреними з Богом, включаючи і всіх жидів, що перестануть бути недовірками; і єсли так, який наслідок буде для тих одиниць жидів, що приймуть Ісуса Христа і посвятять себе, цілковито Богу? Він відповідає на своє власне питання, що таке прийняття значило б перехід "від смерті до життя". (Римлян 11:15) Тоді він остерігає поган, щоб вони не гордились тим, що ласка прийшла до них, а радше боялись. Без сумніву, погани мали хвалитися сим, отже Павло каже: "Ти ж кажеш відломилось вігтє, щоб я прищепився. Добре: Невірою відломилась вони, ти ж вірою стоїш. Не носись високо, а бійся. Коли бо Бог природнього вігтє не пощадив, (гледі) що й тебе не пощадить". (Римлян 11:19,21) Апостол робить натиск на факт, що лише вірні Богу і Ісусу Христу будуть мати запевнення безпеки. Він каже поганам, що Бог може привести жидів до угоди знову, єсли вони повірять і стануть послушні Йому. Прийшов час, щоби євангелія голосилась поганам, і ті, що були вибрані, не були вибрані з точки погляду тіла, але тому, що вони стали духові, що вони прийняли Ісуса Христа і посвятилися цілковито Богу. Від того часу Бог не робив жадної різниці між жидом а поганином так далеко як се відносилось до тіла. "Нема Жидовина, ні Грека; нема невільника, ні вільного; нема мужеського полу, ні женського; усі бо ви одно, в Христі Ісусі". – Галат 3:28

17 Тому, що ласка прийшла до поган і нагода дана їм статися людьми для Єгови, то се не значило, що всі жиди були заключені лише тому, що вони були натуральними потомками Авраама. Противно, жиди по тілі й погани були зрівняні, і чи чоловік був жидовин чи поганин, вільний чи не вільний, єсли він посвятився цілковито Богу через віру в кров Ісуса Христа, він міг статися одним з обіцяного насіння. Час мусів прийти, коли з Сиону мав вийти Збавитель, і сей час прийшов, коли Ісус

Христос явився в храмі; і до того часу пророцтво відноситься: "Прийде з Сиону збавитель, і одверне безбожжє від Якова". (Римлян 11:26; Ісаї 59:20) Тим, що се був час на очищення синів Левїїних і відвернення безбожності від духового дому Ізраїля, для того всі вірні спасуться. Ось так аргумент апостола Павла відноситься не до Ізраїля по тілу але до спасення Ізраїля по духу.

18 Тоді апостол наводить слова пророка Єремїї і зазначає часть условин тієї нової угоди. "І се од мене завіт (т. є., з духовими ізраїльтянами, представлені на землі в теперішнім часі через вірного останка) коли зніму гріхи їх". Духовий Ізраїль соґрішив і був винуватий перед Богом, і Бог гнівався на них; і такий стан існував в часі приходу Ісуса Христа до храму чинити суд, і тоді Бог простив їм гріхи і відвернув свій гнів проти них. "І промовив того дня: Славлю тебе, Господи! Ти гнівався на мене, але одвернув єси гнів твій і потішив мене". (Ісаї 12:1) Великий "післанець угоди", Ісус Христос, Суддя з всякою силою й властю, тепер прийшов до храму, і засів очищувати "синів Левїїних" від їх беззаконня, щоби ті сини Божі могли приносити прийнятну жертву Богу від того часу. (Малахії 3:3) Та прийнятна жертва згадана тут значить, що люди взяті для Його ім'я мусять статися свідками Єгови, і щоби угодити Єгові, вони мусять безперестанно приносити жертву хвалення Єгові, т. є, овочі уст їх, несучи свідоцтво для Його ім'я". – Жидів 13:15

19 Натуральні жиди відкинули євангелію "Ісуса Христа, і Того розп'ятого", і відкинули Оправдателя Єгового ім'я і Спасителя чоловіка. Отже вони сталися ворогами Божими. "По благовістю (вони) вороги задля вас; по вибранню ж полюблені задля отців". (Римлян 11:28) Будучи ворогами і тим самим засліплені, такі жиди не могли бути взяті в нову угоду. Ані сей текст не значить, що жиди ставши засліплені добровільно уступили, щоби погани могли отримати ласку від Бога. Навіть за часів Павла вони противилися, щоби яка-будь Божественна ласка була дана поганам. (Дії ап. 22:21–23) Засліплення жидів вийшло на користь поганам в тім, що се дало нагоду їм увійти в Божу організацію. Отже більшість із жидів сталися ворогами Божими задля користи поган. Однак не так річ мала-ся з вірним останком жидів. Про них апостол писав: "По вибранню ж (вірні жиди, що не стали засліплені) полюблені задля отців". Їх отці Авраам, Ісаак і Яків були вірні, і для того були полюблені Богом, і Бог з любови дав нагоду останкові з Ізраїля статися частю вибраних; і тому апостол каже: "А вибір (вірний останок з натурального Ізраїля) осяг". – Римлян 11:7

ІЗРАЇЛЬ І ЮДА

20 Духовий дім Ізраїля обнимає всіх тих, що вірують в кров Ісуса Христа яко викупну ціну за чоловіка, що зробили угоду чинити волю Божу і були народжені від Бога, і се конечно включає "велику

громаду” як і “мале стадо”. Юда значить “хвалення” і відноситься головню до тих, що виконують їх задачу в службі царства. Пророк Єремія, в тридцять першій голові, пророкує відносно повернення вірного останка Єгови, т. є., визволення їх від організації Сатани і приведення їх до царства, організації Єгови. Слово Яків також відноситься до громади царства. Те пророцтво відносячися до визволення правдивих духових ізраїльтян з організації Сатани і введення їх до організації Божої, що взяло місце, коли Ісус Христос прийшов до храму, каже: “Викупить бо Господь Якова й вибавить його з руки в того, що був дужчий од него. І прийдуть й будуть веселитись на горах Сионових, і збігатись на дари Господні, на пшеницю, вино й олію, до ягнят і волів, і душа їх буде, мов добре напоєний водою сад, і не будуть дознавати спраги. Тоді дівиця веселитиметься в хороводі, а з нею молодики й діди, й поверну печаль їх у радість, й втішу й звеселю їх по їх тузі”. (Єремії 31:11–13) Се пророцтво ясно відноситься до часу радости, коли Господь Ісус прийшов до храму і запросив вірних увійти в радість Господню. (Маттея 26:21) Єгова мав тепер звернути увагу на щось, чого Він ніколи передше не згадував в Писаннях, т. є., про зроблення нової угоди; отже Він каже через свого пророка: “Ось, надходить час, – говорить Господь, що вчиню нову вмову з домом ізраїлевим і з домом юдиним”. – Єремії 31:31

21 Се пророцтво не могло відноситися до жидів по тілу, тому що вони були відкинуті Богом і Ісусом, і тому, що вони були відкинуті і їх закон угода давно була відкликана, тому що жиди були невірні до тієї угоди. Се пророцтво відносно нової угоди, яка мала бути зроблена з домом духового Ізраїля, обнимас усіх духових ізраїльтян, включаючи “велику громаду” клясу із домом юдиним, клясою царства, котра то громада буде співтоваришати з Ісусом Христом, котрий є “Лев з роду юдиного”. (Одкриття 5:5) Він будучи головою покоління юдиного, ті що були взяті до храму яко члени Його тіла, стались частю царства, названі “домом юдиним”. “Дім Ізраїля” обнимас не лише клясу царства, але всю духову клясу народжену з духа Божого.

22 Апостол каже: “Ось надходить час”. Питання є: Коли ж прийде той час для роблення цієї нової угоди? Сконечности потім, коли жиди понехають виконувати услівя закон угоди, котра стала старою. Апостол Павло, застановляючися над тим пророцтвом відносно нової угоди, каже: “Докоряючи бо їх глаголе: Ось ідуть дні, глаголе Господь, і зроблю з домом Ізраїлевим і з домом Юдовим завіт новий”. (Жидів 8:8) Апостол Павло дальше наводить з пророцтва Єремії, і після його мови доказує час роблення угоди і условин. Він каже: “Тим се завіт, котрий зроблю дому ізраїлевому по тих днях, глаголе Господь. Давши закони мої в думку їх, і буду їм Бог, а вони будуть мені народ”. (Жидів 9:10) Його мова показує, що нова угода була зроблена коли перша постарілася. “А що глаголе: “новий”

то обветшив первого (означуючи стару угоду); що ж обветшало і зостарілось, те близьке зотлінню”. (Жидів 8:13) За часів Єремії, коли се пророцтво було виказане, закон угода вже псувалася, але ще не зіпсулась цілковито. Устами свого пророка Єремії Єгова дав до відома, що Він зробить зі старою угодою, коли вона цілковито зіпсується, і що Він зробить відносно нової угоди. “Той час” згаданий пророком Єремією, зачався в день спомину в 33 році по Христі. В той час Ісус останній раз святкував пасху установлену в Єгипті, і зараз потім установив спомин своєї власної смерті; і в той час нова угода була зроблена. Ісус умер в той самий день. День, у котрім була зроблена закон угода, був виразно назначений 14 Нісана, і день у котрім була зроблена нова угода є виразно назначений як 14 Нісана 33 року по Христі. “Ті часи” означають, що дні старої угоди скінчилися.

23 Закон угода була зроблена в Єгипті, але нова угода не мала бути зроблена після взору тамтої, як про се говорить Єремія. “Не такий завіт, який я з їх отцями вчинив, коли взяв був їх за руку, щоб вивести з Єгипту; той завіт вони поламали, хоч я все зоставався їм вірним, говорить Господь”. (Єремії 31:32) Угода зроблена в Єгипті була зроблена на жертві буквальних агнів з чоловіком посередником, і услівя тієї угоди були написані на камінних таблицях і на пергаменті (шкірі). Нова ж угода є відмінна і доконає того, що стара угода не змогла доконати. Єгипет, місце де була зроблена стара угода, представляв світ Сатани, де і Господь наш був розпятий; отже нова угода була зроблена, коли Ісус Христос був ще на землі, де Він був розпятий. Ізраїльський нарід оказавсь невірним до закон угоди, і через се негідний, щоби нова угода була зроблена з тим народом. Єгова був “чоловіком для них”, т. є., для того народу, як се представлено, що Авраам був чоловіком Агарі. Відносячися до себе як до Господа натурального Ізраїля, Єгова показує своє споріднення до них через закон угоду, щоби вивести насіння для свого ім’я. Агара не змогла вивести Авраамові насіння приятного Єгові; так і типічна угода організація тілесного Ізраїля не змогла вивести цілого народу або людей для імені Єгови. Отже нова угода, після слів пророка, не є така, яка була зроблена в Єгипті, Тоді Єгова описує угоду, яку Він зробить з домом Ізраїля по духу, а іменно: “Ні, ось який завіт учиню я в той час з домом ізраїлевим, говорить Господь: вложу закон мій у в нутро їм, і напишу його на серці їх, і буду Богом їх, а вони будуть людьми моїми”. – Єремії 31:33

24 Коли ж та угода, описана словами пророка Єремії, була зроблена? Відповідь є, при смерті Ісуса в 33 році. Апостол наводить це пророцтво Єремії як се воно являється в листі до Жидів 8:8–10. Се пророцтво було написане наперед для користи церкви, і Павло промовляв до церкви. Чому він мав би розказувати церкві про услівя тієї угоди, если б вона мала бути зроблена по забранню церкви? Він напевне не робив би щось подібного; і се

показує, що та угода не мала бути зроблена для користи натурального Ізраїля і взагалі людства. Сі річи були написані наперед для помочи, потіхи і надії церкви. (Римлян 15:4) Очевидно слова сих текстів значать се: “По тих часах”, що значить коли закон угода скінчиться і стане стара Бог зробить нову угоду з домом Ізраїля і Юди. Жиди були відкинуті, і в тій хвилі закон угода скінчилася і стала старою. Нова угода була зроблена на другий день, як про се сказав Ісус; і в хвилі коли стара угода скінчилася, зараз потім Бог зробив нову угоду з Ісусом Христом.

25 В чию користь нова угода була зроблена з Ісусом? Відповідь: В користь цілого дому духового Ізраїля, т. є., в користь усіх народжених з духа. Ся угода не була в користь натуральних потомків Якова, але в користь всіх, що сталися праведними через віру в Ісуса Христа. “Правда ж Бога через віру Ісус–Христову усім і на всіх віруючих; нема бо ріжниць”. (Римлян 3:22) “Бо нема ріжниць між Жидовином і Греком; Він бо Господь усіх, багатий для всіх, хто призиває Його”. (Римлян 10:12,13) “Він бо мир наш, що зробив з обох (з жиди і не–жиди; з правдивих віруючих) одно, і розвалив середню перегородню стіну; вражду тілом своїм, закон заповідей наукою обернув у ніщо, щоб з двох (жиди і поганина) зробити собою одного нового чоловіка, роблячи мир, і примирити з Богом обох ув одному тілі хрестом, убивши ворогування (закон угоди) на ньому”. – Ефесян 2:14–16

26 Єгова заявив своє споріднення до тих, що увійшли в нову угоду, коли Він сказав через свого пророка: “І я буду їх Бог, а вони будуть моїми людьми”. Сі слова показують виразно ціль нової угоди, а іменно, приготувати людей для імени Єгови, котрі то люди мусять бути свідками для імени Єгови, щоб доручити свідоцтво перед знищенням організації Сатани. (Ісаїї 43:9,12) Єгова одвідав поган як і жидів і взяв з між тих народів людей для свого ім'я, котрі то люди мусять нести свідоцтво потім, як вони є взяті в нову угоду і зроблені свідками Єгови.

27 Єгова дав до відома як Він приготує тих людей для свого ім'я, коли сказав через свого пророка: “Вложу закон мій у в нутро їм, і напишу його на серці їх”, а не на таблицях з каменя. Ся робота

приготовлення Його людей для Його ім'я є докона на потім, як вони народяться з духа і стануть під умовинами нової угоди, і се показує, що та угода є зроблена в цілі приготування людей яко знаряд для ужиття Єгови. Промовляючи до братів що посвятилися Господеві, апостол каже: “(А й надто) ви явлені, що ви посланніє Христове через служення наше, написане не чорнилом, а Духом Бога живого, не на камяних скрижалях, а на тілесних скрижалях серця”. (2 Коринтян 3:3) Коли хтось є взятий в організацію Божу, він бажає правди умом і серцем, і всім нутром; як про се виражується псалміст: “Ось, ти любиш правду в серці, і в середині серця покажеш мені мудрість, очисти мене від гріха іссомом, і буду чистий, обмий мене і буду над сніг біліший”. – Псалма 51:6,7

28 Правдивий послідователь Ісуса Христа, Голови духовного Ізраїля каже так, як апостол сказав: “Бо я кохаюсь у законі Божому по нутрянному чоловікові”. (Римлян 7:22) Закон Єгови є написаний в серцях всіх Його вірних синах, і для сих то Він відкриває глибокі річи свого слова. (1 Коринтян 2:10) Його закон у серці Його святих відкриває їм Божественне припоручення надане їм проголошувати вість Його царства. (Ісаїї 61:1–3) Таким то одиницям свідоцтво Ісуса Христа є припоручене, і вони вірно сповняють заповіді Божі і сим чином доказують їх любов до Нього. (Одкриття 12:17; 1 Йоана 5:3) Ті, що були взяті в угоду і що є цілковито вірні, мусять “проповідувати сю євангелію” царства в послушенстві до приказів Господніх. (Маттея 24:14) Коли Єгова сказав до них, “Я ... буду їх Богом”, то під сим Він розумів, що Він усуне всякі фальшиві володарі; отже не можна віддавати жадної пошани ані слави ані поклонятися ніякому сотворінню, тому що се – “гріх Самарії”. Всяка формальність і вистава мусить бути відложена. Честь і слава мусить бути віддана Єгови, котрому честь і слава належиться. (Псалма 96:8) Отже тепер ті, що в храмі, можуть легко бачити, що робота виписувати закон Божий в серцях Його людей і в нутрі їх, се була робота яку Господь виконував в них, приготуваючи їх бути Його свідками; і се дальший доказ, що нова угода виключно відноситься до духових ізраїльтян.

(Продовження слідує)

ЙОГО УГОДИ

Переложено з англійської Вартової Башти з 1 травня 1934 року)

“Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій. І небеса завіщають справедливість Його; Бог бо сам суддя”. – Псалма 50:5,6

Часть 3

ЄГОВА пише свій закон на серці тих, що радуються чинити Його волю. Його улюблений син, котрий все радувався чинити волю свого Отця, каже: “Чинити волю твою, мій Боже, моя радість: і закон твій в глибині серця мого. Я звістив про

справедливість у великому зборі; уст моїх не спинав – Господи, ти про се знаєш! Не заховав я в середині мого серця твою справедливість; я розказував про вірність твою і спасення твоє, не затаїв доброту і правди твоєї перед великим збором”. (Псалма

ма 40:8-10) Ся Псальма виражує стан серця тих, що увійшли в нову угоду і котрі стараються доказати їх вірність до Бога. Се є цілковито нерозумно ані не на підставі Писання заключати, що Єгова зробить нову угоду з жидами і тоді напевне усі народи до жидів спонукуючи їх стати жидами; отже таке заключення муситься відкинути, що натуральний Ізраїль буде мати що небудь до чинення з новою угодою. (Маттея 1 1:24) Нова угода є зроблена з Ісусом Христом в користь всіх тих, що згодилися чинити волю Божу, і ті, що будуть приведені в ту угоду і будуть вірні, мусять мати закон Божий написаний в їх серцях і мусять від серця проголошувати праведність Єгови; інакше вони не можуть бути “Божими людьми взятими для Його імені”.

2 В повисшій артикулі цієї *Башти* було розбирано пророцтво Єремії відносно нової угоди, над котрим тепер даліше застановляємось. “Потім уже не будуть навчати одно одного, чи брат брата й казати: Познайте Господа; самі бо знатимуть мене від найменшого до найбільшого, говорить Господь, бо я прощу провини їх і не згадуватиму вже гріхів їх”. (Єремії 31:34) Ясним є, що це пророцтво прийшло до свого вершка по тім, як Господь прийшов до храму і зібрав до себе вірних послідователів. Се пророцтво не відноситься до навчання або доручення правди кожному чоловікові в світі, але цілковито відноситься до тих, що є в угоді і що є вірні. Після іншого перекладу сього тексту, то апостол наводить із того пророцтва, як слідує: “І не вчитиме кожен ближнього свого, і кожен брата свого, говорячи: Познай Господа; бо всі знатимуть мене від малого та й до великого між ними”. (Жидів 8:11) Сей текст виключно відноситься до тих, що в угоді і котрі є співгромадянами і котрих вітчизна в небі. Ми тепер прийшли до кінця світа, що значить не лише кінець певного періоду часу, про котрий часто говориться як про “кінець віку”, але кінець чинності організації Сатани через дозволення Єгови, отже час, коли приготування робиться до цілковитого знищення сили Сатани й його організації. Нарис часу не є так важною річчю, але збурення організації Сатани – се важна річ, тому що се має до чинення з оправданням Єгового ім'я. В теперішнім часі Господь зібрав своїх людей у свою організацію. Се час на сповнення Псальми 50:5. Єгова взяв собі з між народів людей для свого ім'я; отже вершок нової угоди прийшов, і тепер навчання Божих людей не приходить більше через людей, а головню таких людей, як “вибрані старші”, але всі в Сионі є дітьми Божими через Його організацію і тепер є навчені Богом. – Ісаї 54:13; Йоана 6:45

з *Вартова Башта* не є учителем Божих людей, *Вартова Башта* лише звертає увагу Божих людей на те, що є відкритою правдою і се є привилей кожного з Божих людей доказати зі слова Божого чи ті річі є від чоловіка чи від Господа. Ісус Христос є Великим Священником Єгови, котрий, взявши власть над організацією храму, стався Учителем тієї класи; отже Він навчає всіх дітей Сиона. Єгова є

великим Учителем; і Він, і Ісус Христос є учителями Божих людей; тим то Господь каже до своїх дітей: “І вчителі твої не будуть ховатись та й очі твої будуть бачити вчителів твоїх”. – Ісаї 30:20

4 Усі в храмі розумітимуть, що їх духовна пожива приходить до них від їх Учителів Єгови і Ісуса Христа, а не від жадного чоловіка. Ніхто з класи храму не буде так нерозумний, щоб заключати, що певний брат (або брати), котрі колись жили з ним, і котрі померли і пішли до неба, тепер навчають святих на землі і кермують їх роботою. Таке заключення се смак “гріха Самарії”. У минулому часі Єгова і Ісус Христос були відпочинуті на бік, а людей вважали за учителів у церкві; але так більше не є по очищенню святині. Пророцтво Єгови над котрим застановляємось каже про вірних, що були взяті в нову угоду: “Самі бо знатимуть мене”. Се ясно відноситься до відкриття Єгової слави із храму і до відкриття значіння Його ім'я й титулу для всіх членів храму. Таке відкриття Єгова дав своїм людям, котрих Він вибрав для свого ім'я, і вони оцінюють факт, що вони мають великий привилей мати часть в оправданні Його ім'я.

5 Що всі в храмі рівно трактовані, то се показано сими словами: “Самі бо знатимуть мене від найменшого до найбільшого”; себто, ті, що символічно представлені через Мардохея й Ноому, і котрі перші були приведені до храму, і ті представлені через Естер і Рут, що пізніше були приведені до храму, усі є рівні і знають Бога від найменшого до найбільшого з них. Усі вони бачуть, що найважливішим питанням є ім'я Єгови. Всі такі отримали по “динарію”, себто, нове ім'я, і усі в єдності радісно співають хвалення Єгови й Його царя. Се все є сповненням пророцтва Єремії, як повисше згадано.

6 Був час коли беззаконність спочивала на завітуючих людях Єгови, в котрім то беззаконстві були включені такі річі як почитання чоловіка, формалізм, а головню занедбання нести свідокство для ім'я Єгови і Його царства. Та беззаконність була головню з причини несвідомості, а несвідомість в Божім законі є вибачена; отже Єгова каже відносно тих, що в угоді: “І я прощу провини їх і не згадуватиму вже гріхів їх”. (Єремії 31:34) Се показує, що прощення їх провин завдячується великому відкриттю, яке прийшло для них, коли вони були зібрані до Господа Бога у храм. Ся згадана тут безбожність не був гріх насліджений від Адама, тому що вони були передше увільнені від того гріха через дорожню кров Ісуса Христа в часі їх оправдання. Беззаконність і гріх згадані тут се те, про що згадує пророк Ісаїя, коли він каже: “І промовив я: Горе мені! Погибель моя! Я бо людина з нечистими устами, й живу між людьми з нечистими губами – а се ж очі мої бачили Господа сил небесних! На се прилетів до мене один серафим із жаріючим углем у руці, що взяв кішканами з жертівника; і приторкнувся ним до моїх уст, і промовив: Приторкнулося оце до твоїх уст, і взята від тебе беззаконність твоя й з гріха твого ти очищений”. (Іса. 6:5-7). Се пророцтво

Ісаї зачалось сповняти на Божих людях около 1919 року. Се прощення не було дане, щоби завітуючі люди були взяті до неба, але було дане ради імени Єгови, щоби ті очищені були готові для Його ім'я і свідкували про те ім'я. “Я, я сам (з ласки) затираю поступки твої задля себе самого, та не пам'ятаю гріхів твоїх”. (Ісаї 43:25) Основа прощення такого беззаконня і гріха є дорогоцінна кров Ісуса Христа, котра то кров є нової угоди і котра була пролита на прощення гріхів. – Маттея 26:28; Жидів 9:22; 12:24

ВАЖНІСТЬ

7 Святе Писання возвеличує важність нової угоди. Старинні пророки, Господь Ісус і апостоли говорили про ню, і через їх свідоцтво Єгова ознайомлює своїх дітей із важністю своєї угоди. Пам'ятаймо, що сі річі були написані для потіхи й надії церкви. (Римлян 15:4). Се є дальший доказ, що нова угода виключно відноситься до церкви, а не до світа взагалі. Яко дальше попертя сього заключення, що нова угода була зроблена з духовим Ізраїлем, себто, із освяченими в Христі Ісусі, завважте слова апостола написані під керівництвом Господа: “Одним бо приносом (Ісус Христос) звершив на віки освячуємих”. Хто є ті “освячуємі” про котрих тут згадується? Очевидно ті, що були приведені до Христа: “Бо й хто освячує і хто освячується, від Одного всі; з своєї то причини не соромляться братами звати їх”. (Жидів 2:11) І яким же средством вони освячуються? Відповідь: “Кровю (нової) угоди, котрою (чоловік) освячується”. (Жид 10:20) Продовжаючи апостол каже; “(Отже для всіх освітлених приносом крові Ісуса) свідкує ж нам (церкві) і Дух святий”. (Жидів 10:15) Як же він свідкує нам і через яке посередництво? Пророцтво Єремії відповідає як се зазначено в Єремії 1:31–33. Дальше продовжаючи апостол каже: “По реченому бо перше: “Се завіт, що звітуватиму з ними після тих днів”, глаголе Господь: “Давши закони мої в серця їх, і в думках їх напишу їх, і гріхів їх і беззаконій їх не споминатиму вже”. А де відпущення гріхів, там нема вже приносу за гріхи”. (Жидів 10:15–18) Тут Богодухновлений апостол Господень пристусовує умовини нової угоди до освячених одиниць. Сей доказ святого Писання повинен задоволити кожну дитину Божу, що оціняє Його слово, що нова угода була зроблена з Ісусом Христом в часі Його смерті в користь освітлених і що се є знаряд Єгови, котрим Він вибирає людей для свого ім'я, і котрі то люди мусять бути вірні й правдиві свідки аж до кінця.

ІНАВГУРАЦІЯ

8 Роблення угоди се одна річ, а установлення угоди се друга і пізніша річ. Єгова робить угоду з кимось відповідним робити умову, отже котрий є посередником для всіх тих, що входять, під умовини або в ту угоду. Інавгурація значить “впровадження” когось до уряду й одягнення його в повну власть при відповідних церемоніях. Інавгурація нової угоди – се відповідні церемонії при уведенню до уряду й

одягнення у власть, тих, що є вибрані виконати певні задачі наложені на них угодою. Перша ціль нової угоди – се оправдання ім'я Єгови, і для тієї цілі Він вибирає з між різних народів людей для свого ім'я, котрі, коли докажуть свою вірність до певної точки, є одягнені у власть бути свідками для Його ймя.

9 Зроблення й установлення закон угоди представляло зроблення нової угоди; отже деякі річі зроблені відносно тих угод є схожі собі. Кільканадцять років перед зробленням закон угоди Мойсей був вибраний Господом яко священник і посередник і посланий до Єгипту. “Сього Мойсея, котрого відцурались вони, кажучи: Хто тебе надстановив князем та суддею над нами? Сього Бог князем і избавителем післав рукою ангела, що явивсь йому в куші (корчі)”. (Дії ап. 7:35) У своїм часі Бог післав Мойсея назад до Єгипту, щоби проголосив ім'я Єгови й щоби бути посередником закон угоди. Мойсей отримав се припоручення й власть од Бога під час, коли він був у пустині коло гори Синай. (Дії ап. 7:38) Ісус Христос, більший чим Мойсей, також був відкинутий народом ізраїльським в 33 році, і був розпятий в позатипічнім Єгипті і пізніше пробуджений з мертвих і взятий до неба. По ожиданню довгий період часу Ісус Христос був висланий назад і в 1914 році був одягнений у силу і власть царювати. (Жидів 10:12,13; Псалма 110:2) По скиненню великого фараона, Сатану–Диявола, із неба, Ісус Христос прийшов до храму Бога, а іменно, в 1918 році, і тоді Він засів до перетоплювання й судження і зачав установляти нову угоду. Тих, що Ісус, великий суддя, знайшов вірними, сі є святі Єгови, і сі опісля приносили жертву Господеві в праведності. (Малахії 3:3) Про сих Господь Ісус говорить: “Щасливий той слуга, котрого прийшовши пан його, застане, що робить так. Істинно глаголю вам: Що поставить його над усім добром своїм”. (Маттея 24:46,47) Сі вірні одиниці є впроваджені до уряду і одягнені у власть виконувати спеціальні задачі, себто, задачі доглядати справ царства, що є названі Господнім “добром”, котре Він припоручив їм, і котрі то задачі вони виконують через вірне несення свідоцтва для імени Єгови.

10 Павло говорить про посвячення і установлення тієї угоди: “Тим же і первий (завіт) не був освячений (Діаглот, установлений; Ротрадам, посвячений; Мофат, введений; всі означаючи ту саму річ) без крові”. (Жидів 9:18) При інавгурації закон угоди була справлена відповідна церемонія, відносно котрої апостол говорить: “Як вирік бо Мойсей всяку заповідь по закону всім людям, то взявши крові телячої та козливої з водою та червоної вовни та гисопу, покропив і саму книгу і весь народ, глаголючи: “Се кров завіту котрий завітував нам Бог”. (Жидів 9:19,20) Якийсь час перед тим та угода була зроблена із ізраїльтянами в Єгипті, але тепер при інавгурації її, ізраїльтяни були поучені що до їх споріднення до Бога і мали сповняти їх задачі після Його приказів. (Продовження в слідуючій числі)